

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2001/24/EF

2004/EØS/29/22

av 4. april 2001

om sanering og avvikling av kredittinstitusjoner(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Det europeiske monetære institutt⁽³⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽⁴⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I samsvar med traktatens mål bør en harmonisk og likevektig utvikling av den økonomiske virksomhet i Fellesskapet som helhet fremmes ved å fjerne alle hindringer for etableringsadgangen og adgangen til å yte tjenester i Fellesskapet.
- 2) Samtidig som disse hindringene fjernes, bør det tas i betraktning hvilken situasjon som kan oppstå dersom en kredittinstitusjon kommer i vanskeligheter, særlig når denne kredittinstitusjonen har filialer i andre medlemsstater.
- 3) Dette direktiv inngår i den fellesskapsrettslige rammen som ble fastsatt ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽⁵⁾. Det følger av dette at en kredittinstitusjon og dens filialer i det tidsrom de utøver sin virksomhet utgjør en enkelt enhet som er underlagt tilsyn av vedkommende myndigheter i den stat som har utstedt tillatelsen som er gyldig i hele Fellesskapet.
- 4) Det ville være særlig uhensiktsmessig å se bort fra at kredittinstitusjonen og dens filialer utgjør en enhet når det er nødvendig å vedta saneringstiltak eller innlede en framgangsmåte for avvikling.

5) Vedtakelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/19/EF av 30. mai 1994 om innskuddsgarantiordninger⁽⁶⁾, der prinsippet om kredittinstitusjoners obligatoriske medlemskap i en garantiordning i hjemstaten ble innført, understreker ytterligere behovet for gjensidig anerkjennelse av saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling.

6) Forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i hjemstaten skal ha enekompetanse til å gjøre vedtak om og iverksette saneringstiltak i henhold til gjeldende lovgivning og praksis i denne medlemsstaten. På grunn av vanskelighetene med å harmonisere medlemsstatenes lovgivning og praksis, bør medlemsstatene gjensidig anerkjenne de tiltak som hver enkelt medlemsstat treffer for å gjenopprette levedyktigheten til kredittinstitusjoner som den har godkjent.

7) Det er nødvendig å sikre at saneringstiltakene som vedtas av forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i hjemstaten, og tiltakene som vedtas av de personer eller organer som disse myndighetene har oppnevnt til å gjennomføre saneringstiltakene, herunder tiltak som innebærer mulighet for betalingsutsettelse, utsettelse av tvangsfullbyrdelsestiltak eller en reduksjon av fordringer samt alle andre tiltak som kan berøre tredjemanns eksisterende rettigheter, får virkning i alle medlemsstater.

8) Visse tiltak, særlig tiltak som berører kredittinstitusjonenes interne struktur eller ledelsens eller aksjonærenes rettigheter, behøver ikke å være omfattet av dette direktiv for å få virkning i medlemsstatene i den utstrekning det i henhold til internasjonal privatrett er hjemstatens lovgivning som får anvendelse.

9) Visse tiltak, særlig tiltak knyttet til videre oppfyllelse av vilkårene for godkjenning, er allerede omfattet av gjensidig anerkjennelse i samsvar med direktiv 2000/12/EF, i den utstrekning de på det tidspunkt de vedtas ikke berører tredjemanns eksisterende rettigheter.

10) I den forbindelse skal personer som deltar i driften av kredittinstitusjonenes interne struktur, samt disse institusjonenes ledelse og aksjonærer, i denne egenskap, ikke anses som tredjemann ved anvendelsen av dette direktiv.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 125 av 5.5.2001, s. 15, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 167/2002 av 6. desember 2002 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX Finansielle tjenester, se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 9 av 13.2.2003, s. 20.

(1) EFT C 356 av 31.12.1985, s. 55 og EFT C 36 av 8.2.1988, s. 1.

(2) EFT C 263 av 20.10.1986, s. 13.

(3) EFT C 332 av 30.10.1998, s. 13.

(4) Europaparlamentsuttalelse av 13. mars 1987 (EFT C 99 av 13.4.1987, s. 211), bekreftet 2. desember 1993 (EFT C 342 av 20.12.1993, s. 30), Rådets felles holdning av 17. juli 2000 (EFT C 300 av 20.10.2000, s. 13) og europaparlamentsbeslutning av 16. januar 2001 (ennå ikke offentliggjort i EFT). Rådsbeslutning av 12. mars 2001.

(5) EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1. Direktivet endret ved direktiv 2000/28/EF (EFT L 275 av 27.10.2000, s. 37).

(6) EFT L 135 av 31.5.1994, s. 5.

- 11) Det er nødvendig å underrette tredjemann om iverksetting av saneringstiltak i medlemsstater der det finnes filialer, dersom slike tiltak kan hindre tredjemann i å utøve noen av sine rettigheter.
- 12) I henhold til prinsippet om likebehandling av kreditorer med hensyn til deres muligheter til å gjøre krav gjeldende, skal forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i hjemstaten vedta de tiltak som er nødvendige for at kreditorerne i vertsstaten skal kunne utøve sin rett til å gjøre krav gjeldende innen den fastsatte fristen.
- 13) Det må fastsettes en viss samordning av forvaltningsmyndighetenes eller rettsmyndighetenes rolle i forbindelse med saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling som gjelder filialer av kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet, og som befinner seg i ulike medlemsstater.
- 14) Dersom det ikke treffes saneringstiltak, eller dersom slike tiltak mislykkes, må en kriserammet kredittinstitusjon avvikles. I slike tilfeller bør det fastsettes bestemmelser med henblikk på gjensidig anerkjennelse av framgangsmåtene for avvikling og deres virkninger i Fellesskapet.
- 15) Den viktige rollen som vedkommende myndigheter i hjemstaten spiller før framgangsmåtene for avvikling innledes, kan videreføres under avviklingen for å sikre at framgangsmåten gjennomføres riktig.
- 16) Likebehandling av kreditorerne forutsetter at kredittinstitusjonen avvikles i samsvar med prinsippet om enhet og helhet, som innebærer at hjemstatens forvaltningsmyndigheter eller rettsmyndigheter skal ha enekompetanse, og at deres beslutninger anerkjennes og uten videre formaliteter får samme virkninger i alle andre medlemsstater som de får i henhold til hjemstatens lovgivning, med mindre noe annet er fastsatt i dette direktiv.
- 17) Unntaket med hensyn til virkningene av saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling på visse avtaler og rettigheter, er begrenset til slike virkninger, og omfatter ikke andre spørsmål i forbindelse med saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling som fordringers anmeldelse, kontroll, godkjenning og prioritet knyttet til slike avtaler og rettigheter samt reglene for fordeling av provenyet etter realisering av eiendeler, som hører inn under lovgivningen i hjemstaten.
- 18) Frivillig avvikling er mulig dersom en kredittinstitusjon er betalingsdyktig. Forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i hjemstaten kan likevel eventuelt treffe beslutning om iverksettelse av et saneringstiltak eller innledning av en framgangsmåte for avvikling, også etter at frivillig avvikling er innledet.
- 19) Tilbakekalling av tillatelsen til å drive bankvirksomhet er en av de nødvendige følgene av at en kredittinstitusjon avvikles. Slik tilbakekalling må imidlertid ikke hindre institusjonen i å fortsette en viss virksomhet i den utstrekning det er nødvendig eller hensiktsmessig av hensyn til avviklingen. Hjemstaten kan likevel gjøre fortsatt virksomhet avhengig av sine vedkommende myndigheters tillatelse og tilsyn.
- 20) Underretning av kjente kreditorer enkeltvis er like viktig som offentliggjøring for at de om nødvendig skal få mulighet til å anmelde fordringer eller framlegge merknader til sine fordringer innen de fastsatte frister. Dette må skje uten forskjellsbehandling til skade for kreditorer som har sin bopel i en annen medlemsstat enn hjemstaten, på grunnlag av deres bosted eller fordringenes art. Kreditorerne skal på en egnet måte holdes løpende underrettet under framgangsmåten for avvikling.
- 21) Med henblikk utelukkende på anvendelsen av bestemmelsene i dette direktiv på saneringstiltak og framgangsmåter for avvikling som gjelder filialer, beliggende i Fellesskapet, av kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor i en tredjestat, bør definisjonene av «hjemstat», «vedkommende myndigheter» og «forvaltningsmyndigheter eller rettsmyndigheter» være de samme som i den medlemsstat der filialen befinner seg.
- 22) Når en kredittinstitusjon som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet har filialer i flere medlemsstater, bør hver filial behandles individuelt ved anvendelsen av dette direktiv. I slike tilfeller bør forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene og vedkommende myndigheter samt saneringsstyre og avviklingsstyre bestrebe seg på å samordne sine handlinger.
- 23) Selv om det er viktig å fastholde prinsippet om at alle formelle og materielle virkninger av saneringstiltak eller framgangsmåter for avvikling skal fastsettes i hjemstatens lovgivning, skal det tas hensyn til at disse virkningene kan være i strid med de regler som normalt får anvendelse på kredittinstitusjonens og dens filialers økonomiske og finansielle virksomhet i andre medlemsstater. Henvvisning til en annen medlemsstats lovgivning er i visse tilfeller en nødvendig fravikelse fra prinsippet om at hjemstatens lovgivning skal få anvendelse.
- 24) Denne fravikelse er særlig nødvendig for å verne arbeidstakere som har en arbeidsavtale med en kredittinstitusjon, sikre transaksjoner som gjelder visse typer eiendom, og verne integriteten til de regulerte markedene som virker i samsvar med en medlemsstats lovgivning, og der det handles med finansielle instrumenter.

- 25) Transaksjoner som foretas innenfor rammen av et betalings- og oppgjørssystem, er omfattet av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF av 19. mai 1998 om endeleg oppgjør i betalingssystem og i oppgjørssystem for verdipapir⁽¹⁾.
- 26) Vedtaket av dette direktiv reiser ikke tvil om bestemmelsene i direktiv 98/26/EF, som fastsetter at insolvensbehandling ikke skal få innvirkning på tvangskraften av ordrer som på gyldig måte er lagt inn i et system, eller på den sikkerhet som er stilt i forbindelse med et system.
- 27) Ved visse saneringstiltak eller framgangsmåter for avvikling skal det oppnevnes en person som skal gjennomføre tiltakene eller framgangsmåtene. Det er derfor av avgjørende betydning for gjennomføringen av beslutningene som treffes i hjemstaten at alle andre medlemsstater anerkjenner vedkommendes oppnevning og myndighet. Rammen for utøvelsen av denne persons myndighet utenfor hjemstaten må imidlertid fastsettes.
- 28) Det er viktig å verne kreditorer som har inngått avtale med en kredittinstitusjon før et saneringstiltak ble vedtatt eller en framgangsmåte for avvikling innledet, mot bestemmelser om ugyldighet, omstøtelse eller manglende tvangskraft fastsatt i hjemstatens lovgivning, dersom den som drar fordel av transaksjonen, kan godtgjøre at det i den lovgivning som får anvendelse på denne transaksjonen, ikke finnes noe middel som kan anvendes for i dette tilfellet å bestride vedkommende rettshandel.
- 29) Det er viktig å bevare den tillit tredjemannserververe har til innholdet i registrene eller kontoene for visse eiendeler som registreres i disse registrene eller på disse kontoene, og videre tilliten blant kjøpere av fast eiendom i alminnelighet, også etter at det er innledet framgangsmåter for avvikling eller vedtatt saneringstiltak. Den eneste måten å bevare denne tilliten på, er å la lovgivningen på stedet der den faste eiendommen befinner seg, eller i den stat under hvis myndighet registret eller kontoen administreres, avgjøre om kjøpet er gyldig.
- 30) Virkningene av saneringstiltak eller framgangsmåter for avvikling for en pågående rettssak reguleres av lovgivningen i den medlemsstat der rettssaken pågår, som unntak fra anvendelsen av «*lex concursus*». Virkningene av slike tiltak og slike framgangsmåter for individuelle tvangsfullbyrdelser som følge av slike rettssaker reguleres av lovgivningen i hjemstaten i samsvar med hovedregelen i dette direktiv.
- 31) Det bør fastsettes at forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i hjemstaten omgående underretter vedkommende myndigheter i vertsstaten når det vedtas saneringstiltak eller innledes framgangsmåter for avvikling, om mulig før tiltaket vedtas eller framgangsmåten innledes og ellers umiddelbart etter.
- 32) Taushetsplikten fastsatt i artikkel 30 i direktiv 2000/12/EF er av avgjørende betydning for alle framgangsmåter for underretning eller samråd. Den må derfor overholdes av alle forvaltningsmyndigheter som deltar i disse framgangsmåtene, mens rettsmyndighetene med hensyn til dette fortsatt er underlagt gjeldende nasjonale bestemmelser —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

AVDELING I

VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på kredittinstitusjoner og deres filialer som er opprettet i en annen medlemsstat enn den der kredittinstitusjonen har sitt hovedkontor, som definert i artikkel 1 nr. 1 og 3 i direktiv 2000/12/EF, med forbehold for de vilkår og unntak som er fastsatt i artikkel 2 nr. 3 i samme direktiv.
2. Bestemmelsene i dette direktiv om filialene av en kredittinstitusjon som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet, får anvendelse bare dersom kredittinstitusjonen har filialer i minst to av Fellesskapets medlemsstater.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktiv menes med

- «hjemstat», hjemstaten som definert i artikkel 1 nr. 6 i direktiv 2000/12/EF,
- «vertsstat», vertsstaten som definert i artikkel 1 nr. 7 i direktiv 2000/12/EF,
- «filial», en filial som definert i artikkel 1 nr. 3 i direktiv 2000/12/EF,
- «vedkommende myndigheter», vedkommende myndigheter som definert i artikkel 1 nr. 4 i direktiv 2000/12/EF,
- «saneringsstyre», enhver person eller ethvert organ som er oppnevnt av forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene, og som har som oppgave å gjennomføre saneringstiltak,
- «forvaltningsmyndigheter eller rettsmyndigheter», vedkommende forvaltningsmyndigheter eller rettsmyndigheter i medlemsstatene som har myndighet i forbindelse med saneringstiltak eller framgangsmåter for avvikling,
- «saneringstiltak», tiltak med henblikk på å bevare eller gjenopprette en kredittinstitusjons økonomiske stilling, og som kan berøre tredjemanns eksisterende rettigheter, herunder tiltak som innebærer mulighet for betalingsutsettelse, utsettelse av tvangsfullbyrdelsestiltak eller reduksjon av fordringer,

⁽¹⁾ EFT L 166 av 11.6.1998, s. 45.

- «avviklingsstyre», enhver person eller ethvert organ som er oppnevnt av forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene, og som har som oppgave å gjennomføre framgangsmåter for avvikling,
- «framgangsmåter for avvikling», felles framgangsmåter som innledes og overvåkes av forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i en medlemsstat med henblikk på å realisere eiendeler under tilsyn av disse myndighetene, også når disse felles framgangsmåter avsluttes ved akkord eller andre tilsvarende tiltak,
- «regulert marked», et regulert marked som definert i artikkel 1 nr. 13 i direktiv 93/22/EØF,
- «instrumenter», alle instrumenter som er nevnt i del B i vedlegget til direktiv 93/22/EØF.

AVDELING II

SANERINGSTILTAK

A. *Kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor innenfor Fellesskapet*

Artikkel 3

Vedtakelse av saneringstiltak — gjeldende lovgivning

1. Bare forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i hjemstaten skal ha myndighet til å treffe beslutning om iverksetting av ett eller flere saneringstiltak i en kredittinstitusjon, herunder i filialer etablert i andre medlemsstater.
2. Saneringstiltakene skal anvendes i samsvar med gjeldende lover, forskrifter og framgangsmåter i hjemstaten, med mindre annet er fastsatt i dette direktiv.

Tiltakene skal uten videre formaliteter få full virkning i hele Fellesskapet i henhold til lovgivningen i vedkommende medlemsstat, herunder overfor tredjemann i andre medlemsstater, selv om de reglene i vertsstaten som gjelder slike tiltak, ikke omfatter slike saneringstiltak, eller underlegger gjennomføringen av dem vilkår som ikke er oppfylt.

Saneringstiltak skal få virkning i hele Fellesskapet fra det tidspunkt de får virkning i medlemsstaten der de er truffet.

Artikkel 4

Underretning av vedkommende myndigheter i vertsstaten

Forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i hjemstaten skal omgående og med alle tilgjengelige midler underrette vedkommende myndigheter i vertsstaten om sin beslutning om å vedta saneringstiltak, herunder om mulige konkrete virkninger av et slikt tiltak, om mulig før det er

vedtatt og ellers umiddelbart etter vedtakelse. Underretningen skal gis av vedkommende myndigheter i hjemstaten.

Artikkel 5

Underretning av tilsynsmyndighetene i hjemstaten

Når forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i vertsstaten anser det som nødvendig å iverksette ett eller flere saneringstiltak på sitt territorium, skal de underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten om dette. Underretningen skal gis av vedkommende myndigheter i vertsstaten.

Artikkel 6

Offentliggjøring

1. Når iverksettingen av saneringstiltak som det er truffet beslutning om i samsvar med artikkel 3 nr. 1 og 2, vil kunne berøre tredjemanns rettigheter i en vertsstat, og når det i hjemstaten er klageadgang mot beslutningen om iverksetting av saneringstiltak, skal hjemstatens forvaltningsmyndigheter eller rettsmyndigheter, saneringsstyre eller enhver annen person som har myndighet til dette i hjemstaten, sørge for offentliggjøring av et utdrag av beslutningen i *De Europeiske Fellesskaps Tidende* og i to landsdekkende aviser i hver vertsstat, slik at det særlig gis mulighet til å benytte klageadgangen i tide.

2. Utdraget av beslutningen nevnt i nr. 1 skal snarest mulig og på den mest hensiktsmessige måte sendes til Kontoret for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner og til to landsdekkende aviser i hver vertsstat.

3. Kontoret for De europeiske fellesskaps offisielle publikasjoner skal offentliggjøre utdraget innen tolv dager etter at det er sendt.

4. Utdraget av beslutningen skal, på de berørte medlemsstaters offisielle språk, inneholde opplysninger særlig om formålet med og det rettslige grunnlaget for den vedtatte beslutningen, klagefrister, særlig klart angitte datoer for fristenes utløp, samt den fullstendige adressen til vedkommende myndigheter eller domstol som har myndighet til å behandle klager.

5. Saneringstiltakene får anvendelse uavhengig av tiltakene fastsatt i nr. 1-3, og skal ha full virkning overfor kreditorer med mindre forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i hjemstaten eller lovgivningen i hjemstaten fastsetter noe annet.

Artikkel 7

Plikt til å underrette kjente kreditorer og rett til å anmelde fordringer

1. Når lovgivningen i hjemstaten krever at fordringer skal anmeldes for å bli anerkjent, eller fastsetter meldingsplikt for tiltaket overfor kreditorer som har sin bopel, sitt

vanlige bosted eller sitt hovedkontor i denne staten, skal forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i hjemstaten eller saneringsstyret i tillegg underrette kjente kreditorer som har sin bopel, sitt vanlige bosted eller sitt hovedkontor i andre medlemsstater i henhold til framgangsmåtene fastsatt i artikkel 14 og artikkel 17 nr. 1.

2. Når lovgivningen i hjemstaten gir kreditorer som har sin bopel, sitt vanlige bosted eller sitt hovedkontor i denne staten rett til å anmelde fordringer eller framlegge merknader til sine fordringer, skal denne retten omfatte også kreditorer som har sin bopel, sitt vanlige bosted eller sitt hovedkontor i andre medlemsstater i henhold til framgangsmåtene fastsatt i artikkel 16 og artikkel 17 nr. 2.

B. Kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet

Artikkel 8

Filialer av kredittinstitusjoner i tredjestater

1. Forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i vertsstaten for en filial av en kredittinstitusjon som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet, skal omgående og med alle tilgjengelige midler underrette vedkommende myndigheter i de andre vertsstatene der institusjonen har opprettet filialer som er oppført på listen nevnt i artikkel 11 i direktiv 2000/12/EF, som hvert år offentliggjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*, om sin beslutning om å vedta saneringstiltak, herunder om mulige konkrete virkninger av tiltaket, om mulig før det er vedtatt og ellers umiddelbart etter vedtakelse. Underretningen skal gis av vedkommende myndigheter i vertsstaten hvis forvaltningsmyndigheter eller rettsmyndigheter treffer beslutning om å iverksette tiltaket.

2. Forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene nevnt i nr. 1 skal bestrebe seg på å samordne sine handlinger.

AVDELING III

FRAMGANGSMÅTER FOR AVVIKLING

A. Kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor innenfor Fellesskapet

Artikkel 9

Innledning av framgangsmåter for avvikling — Underretning av andre vedkommende myndigheter

1. Bare de forvaltningsmyndigheter eller rettsmyndigheter i hjemstaten som har ansvar for avviklingen, skal ha myndighet til å treffe beslutning om innledning av en framgangsmåte for avvikling av en kredittinstitusjon, herunder dens filialer i andre medlemsstater.

Beslutning om å innlede en framgangsmåte for avvikling som er truffet av hjemstatens forvaltningsmyndigheter eller rettsmyndigheter, skal anerkjennes uten videre formaliteter på territoriet til de øvrige medlemsstater, og skal få virkning der fra det tidspunkt beslutningen får virkning i medlemsstaten der framgangsmåten innledes.

2. Forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i hjemstaten skal omgående og med alle tilgjengelige midler underrette vedkommende myndigheter i vertsstaten om sin beslutning om å innlede framgangsmåter for avvikling, herunder om mulige konkrete virkninger av framgangsmåten, om mulig før framgangsmåten innledes og ellers umiddelbart etter. Underretningen skal gis av vedkommende myndigheter i hjemstaten.

Artikkel 10

Gjeldende lovgivning

1. En kredittinstitusjon skal avvikles i samsvar med gjeldende lover, forskrifter og framgangsmåter i hjemstaten, med mindre annet er fastsatt i dette direktiv.
2. Lovgivningen i hjemstaten skal særlig fastsette
 - a) hvilke eiendeler som inngår i boet, og hvordan eiendeler som er ervervet av kredittinstitusjonen etter at framgangsmåten for avvikling er innledet, skal behandles,
 - b) kredittinstitusjonens og avviklingsstyrets respektive fullmakter,
 - c) vilkårene for å kreve motregning,
 - d) virkningene av framgangsmåten for avvikling for løpende avtaler der kredittinstitusjonen er part,
 - e) virkningene av framgangsmåten for avvikling for individuelle søksmål, med unntak av pågående rettssaker, som omhandlet i artikkel 32,
 - f) hvilke fordringer som skal anmeldes i kredittinstitusjonens bo, og behandlingen av fordringer som er oppstått etter innledningen av framgangsmåter for avvikling,
 - g) reglene for fordringers anmeldelse, kontroll og godkjenning,
 - h) reglene for fordeling av provenyet etter realisering av eiendeler, fordringenes prioritet og rettighetene til kreditorer som har fått delvis dekning etter at framgangsmåten for avvikling er innledet i henhold til en tinglig rett eller ved motregning,
 - i) vilkårene for og virkninger av avslutning av framgangsmåten for avvikling, særlig ved akkord,
 - j) kreditorenes rettigheter etter avslutning av framgangsmåten for avvikling,
 - k) rette vedkommende til å bære kostnadene og utgiftene ved framgangsmåten for avvikling,
 - l) reglene for ugyldighet, omstøtelse eller manglende tvangskraft for rettshandler som er til skade for alle kreditorer.

Artikkel 11

Samråd med vedkommende myndigheter for frivillig avvikling

1. En kredittinstitusjons styrende organer skal på den mest hensiktsmessige måte rådføre seg med vedkommende myndigheter i hjemstaten før den treffer beslutning om frivillig avvikling.

2. Frivillig avvikling av en kredittinstitusjon skal ikke være til hinder for at det vedtas saneringstiltak eller innledes framgangsmåter for avvikling.

Artikkel 12

Tilbakekalling av en kredittinstitusjons tillatelse

1. Når det er truffet beslutning om å innlede en framgangsmåte for avvikling overfor en kredittinstitusjon i mangel av saneringstiltak, eller dersom slike tiltak har mislykkes, skal kredittinstitusjonens tillatelse tilbakekalles i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 22 nr. 9 i direktiv 2000/12/EF.

2. Tilbakekalling av tillatelse i henhold til nr. 1 skal ikke være til hinder for at den eller de personer som har ansvar for å gjennomføre avviklingen, kan fortsette å utøve noen av kredittinstitusjonens former for virksomhet i den utstrekning det er nødvendig i forbindelse med avviklingen.

Hjemstaten kan fastsette at disse formene for virksomhet skal utøves med tillatelse fra og under tilsyn av vedkommende myndigheter i den medlemsstaten.

Artikkel 13

Offentliggjøring

Avviklingsstyret eller enhver forvaltningsmyndighet eller rettsmyndighet skal offentliggjøre beslutningen om å innlede framgangsmåte for avvikling ved å offentliggjøre et utdrag av beslutningen om avvikling i *De Europeiske Fellesskaps Tidende* og i minst to landsdekkende aviser i hver vertsstat.

Artikkel 14

Underretning av kjente kreditorer

1. Når en framgangsmåte for avvikling innledes, skal forvaltningsmyndigheten eller rettsmyndigheten i hjemstaten omgående underrette enkeltvis kjente kreditorer som har sin bopel, sitt vanlige bosted eller sitt hovedkontor i andre medlemsstater, bortsett fra i tilfeller der hjemstatens lovgivning ikke krever at fordringer skal anmeldes for å bli anerkjent.

2. Denne underretningen, som skjer ved en melding, skal særlig angi frister, fastsatte sanksjoner knyttet til nevnte frister, organet eller myndigheten som er rette mottaker av anmeldelser av fordringer eller merknader i tilknytning til fordringer, og de andre tiltak som er fastsatt. Meldingen skal også angi om kreditorer med fordringer som er sikret ved prioritet eller tinglig sikkerhet må anmelde fordringene.

Artikkel 15

Oppfyllelse av forpliktelser

En person som oppfyller en forpliktelse overfor en kredittinstitusjon som ikke er en juridisk person, og som er gjenstand for en framgangsmåte for avvikling i en annen medlemsstat, mens personen skulle ha oppfylt forpliktelsen overfor avviklingsstyret, anses for å ha innfridd dersom vedkommende ikke hadde kjennskap til at framgangsmåten for avvikling var innledet. En person som har oppfylt en slik forpliktelse før offentliggjøringen i henhold til artikkel 13, skal,

inntil det motsatte er bevist, anses for ikke å ha hatt kjennskap til at framgangsmåten for avvikling var innledet; en person som har oppfylt en slik forpliktelse etter offentliggjøringen i henhold til artikkel 13, skal, inntil det motsatte er bevist, anses for å ha hatt kjennskap til at framgangsmåten for avvikling var innledet.

Artikkel 16

Rett til å anmelde fordringer

1. Enhver kreditor som har sin bopel, sitt vanlige bosted eller sitt hovedkontor i en annen medlemsstat enn hjemstaten, herunder offentlige myndigheter i medlemsstatene, skal ha rett til å anmelde fordringer eller inngi skriftlige merknader i tilknytning til fordringer.

2. Fordringer fra alle kreditorer som har sin bopel, sitt vanlige bosted eller sitt hovedkontor i andre medlemsstater enn hjemstaten, skal behandles likt og etter samme prioritet som fordringer av tilsvarende art som kan anmeldes av kreditorer som har sin bopel, sitt vanlige bosted eller sitt hovedkontor i hjemstaten.

3. Bortsett fra i tilfeller der det etter hjemstatens lovgivning skal framlegges merknader i tilknytning til fordringer, skal kreditoren sende en kopi av eventuelle underlagsdokumenter og angi fordringens art, når den oppstod og beløpet, om vedkommende krever prioritet, tinglig sikkerhet eller eiendomsforbehold for fordringen og hvilke eiendeler som omfattes av sikkerheten.

Artikkel 17

Språk

1. Opplysningene i henhold til artikkel 13 og 14 skal gis på det offisielle språk eller et av de offisielle språk i hjemstaten. For dette formål skal det benyttes et skjema med overskriften «Oppfordring om å anmelde en fordring - frister skal overholdes» eller, når det i henhold til lovgivningen i hjemstaten skal inngis merknader i tilknytning til fordringer, «Oppfordring om å inngi merknader til en fordring - frister skal overholdes», på alle offisielle språk i Den europeiske union.

2. Enhver kreditor som har sin bopel, sitt vanlige bosted eller sitt hovedkontor i en annen medlemsstat enn hjemstaten kan anmelde en fordring eller inngi merknader i tilknytning til fordringen på det offisielle språk eller et av de offisielle språk i denne medlemsstaten. I slike tilfeller skal likevel anmeldelsen av fordringen eller inngivelsen av merknader til fordringen ha overskriften «Anmeldelse av fordring» eller «Inngivelse av merknader i tilknytning til fordringer» på det offisielle språk eller et av de offisielle språk i hjemstaten. I tillegg kan det av kreditoren kreves en oversettelse til dette språket av anmeldelsen av fordringen eller av merknadene i tilknytning til fordringene.

Artikkel 18

Regelmessig underretning av kreditorer

Avviklingsstyret skal på en egnet måte regelmessig underrette kreditorene, særlig med hensyn til framgangen i avviklingen.

B. **Kredittinstitusjoner som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet**

Artikkel 19

Filialer av kredittinstitusjoner i tredjestater

1. Forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene i vertsstaten for en filial av en kredittinstitusjon som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet, skal omgående og med alle tilgjengelige midler underrette vedkommende myndigheter i de andre vertsstatene der institusjonen har opprettet filialer som er oppført på listen nevnt i artikkel 11 i direktiv 2000/12/EF, som hvert år offentliggjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*, om sin beslutning om å innlede framgangsmåte for avvikling, herunder om mulige konkrete virkninger av framgangsmåten, om mulig for framgangsmåten innledes og ellers umiddelbart etter. Underretningen skal gis av vedkommende myndigheter i førstnevnte vertsstat.

2. Forvaltningsmyndigheter eller rettsmyndigheter som beslutter å innlede framgangsmåte for avvikling av en filial av en kredittinstitusjon som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet, skal underrette vedkommende myndigheter i de andre vertsstatene om at det er innledet framgangsmåte for avvikling og at tillatelsen er tilbakekalt.

Underretningen skal gis av de vedkommende myndigheter i vertsstaten som har besluttet å innlede framgangsmåten.

3. Forvaltningsmyndighetene eller rettsmyndighetene nevnt i nr. 1 skal bestrebe seg på å samordne sine handlinger.

Avviklingsstyrer skal også bestrebe seg på å samordne sine handlinger.

AVDELING IV

FELLES BESTEMMELSER OM SANERINGSTILTAK OG FRAMGANGSMÅTER FOR AVVIKLING

Artikkel 20

Virkninger for visse avtaler og rettigheter

Virkningene av saneringstiltak eller innledning av en framgangsmåte for avvikling for

- a) arbeidsavtaler og arbeidsforhold skal utelukkende høre inn under den medlemsstats lovgivning som gjelder for arbeidsavtalen,
- b) en avtale som gir bruksrett eller ervervsrett til fast eiendom, skal utelukkende høre inn under lovgivningen i den medlemsstat på hvis territorium den faste eiendommen befinner seg. Denne lovgivningen avgjør om en eiendel er løsøre eller fast eiendom,
- c) rettigheter med hensyn til fast eiendom, et skip eller et luftfartøy som er registreringspliktig i et offentlig register, skal utelukkende høre inn under lovgivningen i den medlemsstat under hvis myndighet registret føres.

Artikkel 21

Tredjemanns tinglige retter

1. Vedtakelse av saneringstiltak eller innledning av framgangsmåter for avvikling skal ikke berøre kreditorers eller tredjemanns tinglige rettigheter til materielle eller immaterielle eiendeler, løsøre eller fast eiendom — både bestemte eiendeler og samlinger av ubestemte eiendeler under ett hvis sammensetning kan variere — som tilhører kredittinstitusjonen, og som på tidspunktet for vedtakelse av slike tiltak eller innledning av slike framgangsmåter befinner seg på en annen medlemsstats territorium.

2. Rettighetene nevnt i nr. 1 er særlig

- a) retten til å realisere eller få realisert eiendelen og få dekning fra provenyet eller avkastningen av eiendelen, særlig med grunnlag i håndpant eller underpant,
- b) eneretten til inndriving av en fordring, særlig ved pant i fordringen eller overdragelse av fordringen gjennom sikkerhet,
- c) retten til å tilbakesøke eiendelen og/eller kreve tilbakebetaling fra enhver som er i besittelse av den eller benytter den mot rettshavers vilje,
- d) den tinglige rett til fruktene av eiendelen.

3. Retten til å oppnå en tinglig rett i henhold til nr. 1, som er innført i et offentlig register, og som kan gjøres tvangskraftig overfor tredjemann, skal likestilles med en tinglig rett.

4. Nr. 1 skal ikke være til hinder for søksmål om ugyldighet, omstøtelse eller manglende tvangskraft som nevnt i artikkel 10 nr. 2 bokstav l).

Artikkel 22

Eiendomsforbehold

1. Vedtakelse av saneringstiltak eller innledning av en framgangsmåte for avvikling overfor en kredittinstitusjon som kjøper en eiendel, berører ikke selgers rettigheter når de bygger på et eiendomsforbehold, når eiendelen på tidspunktet for vedtakelsen av tiltakene eller innledningen av framgangsmåten befinner seg på territoriet til en annen medlemsstat enn den der tiltakene er vedtatt eller framgangsmåten er innledet.

2. Vedtakelse av saneringstiltak eller innledning av en framgangsmåte for avvikling overfor en kredittinstitusjon som selger en eiendel, etter at denne er levert, skal ikke danne grunnlag for oppheving eller annullering av salget, og skal ikke være til hinder for at kjøperen overtar eiendomsretten til den solgte eiendelen når denne på tidspunktet for vedtakelsen av tiltakene eller innledningen av framgangsmåten befinner seg på territoriet til en annen medlemsstat enn den der tiltakene er vedtatt eller framgangsmåten er innledet.

3. Nr. 1 og 2 skal ikke være til hinder for søksmål om ugyldighet, omstøtelse eller manglende tvangskraft som nevnt i artikkel 10 nr. 2 bokstav l).

*Artikkel 23***Motregning**

1. Vedtakelse av saneringstiltak eller innledning av en framgangsmåte for avvikling skal ikke være til hinder for kreditorers rett til å kreve motregning av sine fordringer mot kredittinstitusjonens fordringer, når lovgivningen som får anvendelse på kredittinstitusjonens fordringer tillater slik motregning.
2. Nr. 1 skal ikke være til hinder for søksmål om ugyldighet, omstøtelse eller manglende tvangskraft som nevnt i artikkel 10 nr. 2 bokstav l).

*Artikkel 24***Lex rei sitae**

Håndheving av eiendomsretten til instrumenter eller andre rettigheter til slike instrumenter hvis eksistens eller omsettelighet forutsetter innføring i et register, på en konto eller i en verdipapirsentral som administreres eller befinner seg i en medlemsstat, skal reguleres av lovgivningen i den medlemsstat der registret, kontoen eller verdipapirsentralen der disse rettighetene er innført, administreres eller befinner seg.

*Artikkel 25***Avregningsavtaler**

Avregningsavtaler skal utelukkende reguleres av lovgivningen som får anvendelse på slike avtaler.

*Artikkel 26***Gjenkjøpsavtaler**

Med forbehold for artikkel 24 skal gjenkjøpsavtaler utelukkende reguleres av lovgivningen som får anvendelse på slike avtaler.

*Artikkel 27***Regulerte markeder**

Med forbehold for artikkel 24 skal transaksjoner som foretas innenfor rammen av et regulert marked, utelukkende høre inn under lovgivningen som får anvendelse på slike transaksjoner.

*Artikkel 28***Bevis for oppnevning av avviklingsstyre**

1. Oppnevning av et saneringsstyre eller et avviklingsstyre skal godtgjøres ved framlegging av en bekreftet kopi av beslutningen om oppnevning eller ved enhver annen attest utstedt av hjemstatens forvaltningsmyndigheter eller rettsmyndigheter.

Det kan kreves en oversettelse til det offisielle språk eller et av de offisielle språk i medlemsstaten på hvis territorium saneringsstyret eller avviklingsstyret har til hensikt å handle. Det kreves ingen legalisering eller tilsvarende formaliteter.

2. Saneringsstyret og avviklingsstyret skal ha rett til å utøve på alle medlemsstaters territorium de fullmakter de har rett til å utøve på hjemstatens territorium. De kan i tillegg oppnevne personer som skal bistå eller eventuelt representere dem i forbindelse med gjennomføringen av saneringstiltaket eller framgangsmåten for avvikling, særlig i vertsstatene og framfor alt for bistå kreditorene med å løse eventuelle problemer de møter i vertsstaten.

3. Ved utøvelsen av sine fullmakter skal saneringsstyret eller avviklingsstyret overholde lovgivningen i de medlemsstater på hvis territorium vedkommende har til hensikt å handle, særlig med hensyn til framgangsmåtene for realisering av eiendeler og underretning av ansatte. Fullmaktene kan ikke omfatte bruk av tvang eller retten til å avgjøre rettsvister eller andre tvister.

*Artikkel 29***Innføring i et offentlig register**

1. Saneringsstyret, avviklingsstyret eller en hvilken som helst forvaltningsmyndighet eller rettsmyndighet i hjemstaten kan kreve at et saneringstiltak eller en beslutning om å innlede en framgangsmåte for avvikling skal innføres i grunnboken, handelsregistret og ethvert annet offentlig register som føres i de andre medlemsstatene.

En medlemsstat kan imidlertid fastsette obligatorisk innføring. I så fall skal personen eller myndigheten nevnt i første ledd treffe de nødvendige tiltak med henblikk på slik innføring.

2. Innføringskostnadene skal anses som kostnader og utgifter knyttet til framgangsmåtene.

*Artikkel 30***Skadelige rettshandler**

1. Artikkel 10 får ikke anvendelse på reglene for ugyldighet, omstøtelse eller manglende tvangskraft for rettshandler som er til skade for kreditorene sett under ett, når den som har fått fordel av rettshandlerne, framlegger bevis for at

- rettshandelen som er til skade for kreditorene sett under ett, hører inn under lovgivningen i en annen medlemsstat enn hjemstaten, og
- denne lovgivningen ikke gir noen mulighet for å angripe rettshandelen i det aktuelle tilfellet.

2. Når et saneringstiltak som er besluttet av en rettsmyndighet omfatter regler for ugyldighet, omstøtelse eller manglende tvangskraft for rettshandler som er til skade for kreditorene sett under ett, og som er inngått før vedtakelsen av tiltaket, får artikkel 3 nr. 2 ikke anvendelse i de tilfeller som er nevnt i nr. 1 i denne artikkel.

*Artikkel 31***Vern av tredjemann**

Når en kredittinstitusjon, ved en rettshandel inngått etter vedtakelsen av et saneringstiltak eller innledningen av en framgangsmåte for avvikling, mot vederlag avhender

- fast eiendom,
- et skip eller et luftfartøy som er registreringspliktig i et offentlig register, eller
- instrumenter eller rettigheter til slike instrumenter hvis eksistens eller omsettelighet forutsetter innføring i et register, på en konto eller i en verdipapirsentral som administreres eller befinner seg i en medlemsstat,

reguleres gyldigheten av denne rettshandelen av lovgivningen i den medlemsstat på hvis territorium den faste eiendommen befinner seg, eller under hvis myndighet registret, kontoen eller verdipapirsentralen administreres.

*Artikkel 32***Pågående rettssaker**

Virkningene av saneringstiltak eller framgangsmåte for avvikling for en pågående rettssak om en eiendel eller en rettighet som er fratatt kredittinstitusjonen, skal utelukkende reguleres av lovgivningen i den medlemsstat der rettssaken pågår.

*Artikkel 33***Taushetsplikt**

Alle personer som er forpliktet til å motta eller gi opplysninger i forbindelse med framgangsmåtene for underretning eller samråd fastsatt i artikkel 4, 5, 8, 9, 11 og 19, skal være underlagt taushetsplikt i samsvar med reglene og vilkårene fastsatt i artikkel 30 i direktiv 2000/12/EF, med unntak av rettsmyndigheter, som omfattes av gjeldende nasjonale bestemmelser.

AVDELING V

SLUTTBESTEMMELSER*Artikkel 34***Gjennomføring**

1. Medlemsstatene skal 5. mai 2004 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv, får anvendelse bare på saneringstiltak eller framgangsmåter for avvikling som er vedtatt eller innledet etter datoen nevnt i første ledd. Tiltak eller framgangsmåter som er vedtatt eller innledet før denne datoen, skal fortsatt reguleres av gjeldende lovgivning på det tidspunkt de ble vedtatt eller innledet.

2. Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

3. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

*Artikkel 35***Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

*Artikkel 36***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Luxembourg, 4. april 2001.

For Europaparlamentet

N. FONTAINE

President

For Rådet

B. ROSENGREN

Formann